

[Bernhard Baunsgaard]

Måtte jeg sige om dette med at få en fællesnordisk indstilling til, hvordan ægteskabet skal være indrettet: ja, det er jo svært. Efter som svenskerne har én bestemt opfattelse og vi har haft en gammeldags opfattelse indtil nu og nordmændene altså har en tredje opfattelse, bliver det jo nok svært at få lavet et nordisk fællesskab. Men man går fra ministeriets side i gang med at overveje, hvad der skal ske, og det er jeg godt tilfreds med.

Ordet »forsætlig« er kommet ind, og det kan jeg godt være tilfreds med også, fordi forsætlig vold her er ganske nøje defineret i forhold til det tilfældige uheld, hvor der ikke har ligget noget andet end netop uheldet bag. Jeg gør også opmærksom på, at med ordet »forsætlig« har man ikke på nogen måde grebet ind imod og forhindret, at drukken-skab og vold i forbindelse med drukken-skab giver adgang for den krænkede part til at få skilsmisse. Det tror jeg er meget væsentligt.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne i forbindelse med det, justitsministeren sagde om det ægteskabsbevarende, spørge justitsministeren, om han ikke mener, at der er en balancegang mellem det ægteskabsbevarende og så ønsket om at fjerne det ægteskabsafskrækkende. For problemet er jo ikke bare at få folk til at blive ved med at være gift. Problemet i dag med 504.000 papirløse danskere er jo overhovedet at få dem til at vove at gifte sig, og et af problemerne er altså, at det er så besværligt at komme ud af ægteskabet igen.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om der ikke er en balance mellem det direkte ægteskabsbevarende og så det indirekte at bevare ægteskabet ved ikke at gøre det så svært at komme ud af det igen.

Joanna Rønn (S):

Socialdemokratiet har noteret sig justitsministerens holdning til at igangsætte et arbejde, og vi har samtidig noteret os, at justitsministeren ikke er enig i, at ægtefæller skal kunne opnå skilsmisse, såfremt de begge to ønsker det og er enige herom.

Hvis justitsministeren ikke ønsker at arbejde i den retning, vil Socialdemokratiet da tage initiativer i efteråret i den anledning, for

selvfølgelig må vi have ophævet de formynderske regler, også i ægteskabsloven.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Til fru Aase Olesen vil jeg gerne sige, at jeg forstår godt, hvad fru Aase Olesen mener: at hvis det forholder sig sådan, at man gerne vil have, at ægteskabet bliver den naturlige samlivsform, må det heller ikke være således, at det er en fuldstændig livsbinding for de pågældende, så de ikke kan komme ud af det.

Men det er vi jo meget, meget fjernt fra her i landet. Man kunne jo nævne en række andre lande, også andre statsreligioner, der står for noget helt andet på det område. Jeg er enig i, at det kan virke som noget afskrækkende og derved fremkalde andre samlivsformer, der om ikke andet er særdeles upraktiske for de pågældende ud fra mange retsvirkninger, der er knyttet til ægteskabet.

Men det, jeg ikke synes om, når vi har rimelig lette muligheder for, at et ægteskab bliver opløst – et års separation, det er det hele, det drejer sig om – det er, at vi fjerner denne mulighed, som jeg mener er direkte ægteskabsbevarende. Ægteskabet må på den anden side ikke bare blive en svingdør, som man kan bevæge sig ud af meget, meget hurtigt; man skal have den overvejelsestid, der ligger i separationsinstituttet, hvor det jo også er meget let at genoptage ægteskabet derved, at de pågældende kan flytte sammen.

Jeg mener altså, at et forslag af den karakter, der er nævnt i betænkningen, modvirker ægteskabet. Men jeg mener, at vi muligvis kan se på andre bestemmelser, idet man i dag kan sige: jamen det er så tungt at komme ud af ægteskabet – selv om det kunne være velbegrunderet – at der må ske ændringer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af lovforslagets tekst, teksten i den nye affattelse og ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af 2 nye paragraffer efter teksten (der bliver § 1)

vedtoges uden afstemning.